

Posudek oponenta na diplomovou práci Filipa Červenky „Shromažďovací právo v ČR“

Diplomová práce má minimálně 71 normostran vlastního textu, k němuž jsou připojeny přehled obsahu práce, seznamy použitých zkratk, literatury, právních předpisů, judikátů a ostatních zdrojů, jakož i shrnutí práce v českém a v anglickém jazyce. Odkazy na použité prameny jsou uváděny průběžně v poznámkách pod čarou.

Práce je rozčleněna do 14 částí (včetně úvodu a závěru). Diplomant se nejprve věnuje historickému vývoji shromažďovacího práva na území České republiky (část 2.) a pramenům shromažďovacího práva (část 3.), načež následuje rozbor platné ústavní a zákonné úpravy práva shromažďovacího (části 4. až 14.). Diplomant v práci rozebírá všechny podstatné instituty pozitivní úpravy shromažďovacího práva v ČR, jako jsou zejména vymezení pojmu shromáždění (část 4.), svolání a oznámení shromáždění (část 5.), oprávnění a povinnosti svolavatele a účastníků (část 6.), zákaz a rozpuštění shromáždění (části 8. a 9.), přestupky proti právu shromažďovacímu (část 10.). Práce tak v podstatě v úplnosti vyčerpává její téma.

Velmi kladně je třeba hodnotit diplomantův přístup ke zpracování práce, když analýzu platné právní úpravy shromažďovacího práva provádí za hojného využívání relevantní soudní judikatury (včetně rozsudků Evropského soudu pro lidská práva) a při konfrontaci různých názorů právní nauky, zejména vyjádřených v komentářích. Výklad pak doplňuje ještě o určité zvláštní problémové otázky (část 13.).

Kriticky je třeba poukázat na několik formálních nedostatků, zejména na chybějící poznámky pod čarou č. 26 a 58 (s. 12 a 24), na některé nepřesnosti v textu, např. nesprávný ročník publikace úst. zákona č. 395/2001 Sb. (s. 7), označení ústavního zákona č. 23/1991 Sb. za „zákon“ (s. 79), záměna malých a velkých písmen na začátku slova (s. 5, 79). Nepřesná je také formulace, že Mezinárodní pakt o občanských a politických právech se již v 70. letech „stal součástí československého právního řádu“ (s. 7). Význam těchto vad však není zásadní.

Nepřesné a rozporné je tvrzení na s. 16, že ustanovení § 1 odst. 1 zákona o právu shromažďovacím, podle něhož „občané mají právo pokojně se shromažďovat, je „v rozporu s Listinou, která přiznává právo shromažďovat se nejen fyzickým osobám, ale i osobám právníckým“. Diplomant přitom ohledně právníckých osob současně tvrdí, že „vzhledem k jejich fiktivní povaze lze však stěží hovořit o právníckých osobách jako účastnících“ (s. 16).

Oponent nesouhlasí s názorem diplomanta, že z ustanovení § 6 odst. 1 věty druhé zákona o právu shromažďovacím (podle něhož svolavatel má právo, aby pozvání na shromáždění bylo ve vhodném čase vyhlášeno místním rozhlasem) „nevyplyvá, že by vyhlášení rozhlasem bylo bezplatné“ a že tedy „obec může po svolavateli požadovat úhradu nákladů“ (s. 35). Podle názoru oponenta naopak ze zákonné úpravy nevyplyvá oprávnění obce tyto náklady požadovat, tudíž toto veřejné subjektivní právo svolavatele nelze podmiňovat placením nákladů na jeho vykonání. Tomuto právu svolavatele odpovídá také povinnost úřadu publikovat svá rozhodnutí o zákazu shromáždění nebo době jeho ukončení rovněž jejich vyhlášením místním rozhlasem či jiným obdobným způsobem (§ 11 odst. 2).

Závěr: Předložená diplomová práce splňuje formální požadavky stanovené pro práce tohoto druhu. Po stránce obsahové prokazuje výbornou orientaci diplomanta v tématu práce, jeho schopnost práce s odbornou literaturou i se soudní judikaturou, včetně jejich kritické analýzy. Předloženou diplomovou práci Filipa Červenky proto **d o p o r u ě j i** k ústní obhajobě.